

શ્રી હરિઃ શ્રી મતે રામાનુજાય નમઃ

આ બુકમાં ચાલુખ છે, ચિતને સુધારનાર;
સુકો ખીસામાં ખંતથી, ખરીદી લ્યો આ વાર.

જય શ્રી સીતારામ.

લેખક:-શ્રી વેળુવ વિય મેથલ લાલલ માંગરેલવાળા.
સંતના ચાલુખ

આવૃત્તિ-૧-પી.

જસાકરશન છપાતી.

જય શ્રી રાધે ક્રમમ.

શ્રી આદર્શ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં પંડિત વાડીલાલ ડાહ્યાભાઈએ
છાપ્યું. ટે. પાંચકુવા નવાદરવાળા-અમદાવાદ.

વિક્રમ સંવત ૧૯૭૮ સિવાળીના દિવસે નહાર પાપું.

આ બુક છપાવનારનું, જસાકરશન છે નામ;
શ્રી માધવ પ્રાચી સમીપ, ગીર માધવપુર ગામ.

(કોમલ (૧) આનો તે ધર્મદામાં જય છે.)

આમળા, તો તે આદે
કે ખાડમાં, જ્યવને જ્યવનિ

મન મરતાની અમ છે, તે પર છે જ્યવ રચાર;
મનને સોજીં યાચાવવા, આ ચાલુખ કરવાર.

૮૫૮૦

૨૫૫૫૪ ૫૪ ૬૩૬૦ ( ) ૬૩૬૦—એક.

હોળીનાં હલ્લડ અને તાણતની તકરાર;
 એ એ દર વખે દીસે, દુનિયાને દુખકાર; ૧
 હિણીકશ્યપની હોળી. અને પ્રહલાદનો પડવો,
 હિણીકશ્યપ જેવા હેવા મુકીને, પ્રભુ પંથ પકડવો, ૨
 કળિયુગની કુંવરી બજર, નજર કરે ચોપાસ,
 આવો મહારિ ઝપટમાં, તો કાહું સત્યા નાસ ૩
 બજર બજર વેશ્યા વસી, મુખ મુખ કરિ મુકામ;
 ખાય પીયે સુંઘે સહુ, મુકુંદ મુખ તમામ, ૪
 મુકુંદ મુકિત માર્ગનું. મુખ્ય દાર સત સંગ,
 સેવો સંતશિરોમણી; તને સદા શઠ સંગ, ૫
 દાર દાર શઠસંગ છે, મળે ક્યાંક સતસંગ,
 સતસંગે રંગે હૃદય, છોડીધો શઠ સંગ, ૬
 તન ધન સાધન સગવડ. દીધાં સુખને કાળ.
 એ મેં હલદાં વાપરી; વહોર્યા દુઃખનાં સાળ, ૭
 ભુલ્યા ગરજ. ચરજ ભુલ્યા, ફરજ ભુલ્યા ફરી ખાસ;
 મુકુંદ કહે તેથી થયા. બહુ ગર્ભમાં નીવાસ; ૮
 સાધુ જગમાં જવર્દે. સ્વાદુ હામે હામ;
 સાધુનું સાદું જીવન, સ્વાદુ વીણ્ય જીલામ; ૯
 જાહીર્ કેશવ નહીં, સો સમ શમ સમ જાય,
 મુકુંદ કેશવ જાહી હૃદય, સો નહીં મુન જીવાય; ૧૦
 આવા દોહા પાંચસો, અને પચાસ કવીત;
 પાવલીનું પુસ્તક મળે લખને વાંચો નીત; ૧૧
 આ ગ્રંથીમાં સંતજન ધ્યે સાચો ઉપદેશ;
 મુકુંદનુ માનો કહું, તો મટે બદલવા વેશ; ૧૨

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક C 5 110 વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ સિંતબા ૨૧૧૧૫૧૨

વિષય ૬-૧૪

॥ श्रीहरीः ॥ श्रीमते रामानुजायनमः

संतना व्याप्पुप्प

याने

सुप्पोध सागर.

भाग १ लो.

व्याप्पुप्प १ लो. प्राणीया लज्जलेने कीरतार-ओ ६५.

शंकडा जनी न जग शरीरे; काया इडि मुजे याशे भाटि.—ओ २६.

ओयितु आप्पु आ पुतणुं पडशे, देशे आणि के दाटि;

जेप्पम जेगवपुं जुरने जग्गुं, व्हांता वसमी छे धाटिरे. शंकडा. १

हरिभजन हेटे करता नथीने, भस्ती करवाभां भाटि;

अंत सभे उन्माद नहिं यावे, यासे ओप्पात भाटिरे. शंकडा. २

नारीभां भारी बोलाध जघने, रहो विषम कां भाटि,

घोर नरकभां जेज प्हांयाडे, मायातप्पु त्रिटिरे. शंकडा. ३

हेयुं हयासेने डोणा तय्यसेने, ताणवुं जसे इडि;

तायु अंत जलु आरशे अंगभां, ज्जमे पडशे भाटिरे. शंकडा. ४

(૨) (દો.) આ યુક છપાવનારતું, જસા કૃષ્ણ છે નામ;
શ્રી માધવ પ્રાચી સમીપ, ગીર માધવપુર ગામ.

સ્વરના નામતું અમૃત મુકીને; તું હાથ પિયે શું ખાટિ;
ત્રયા વાતું ને કોકની કુચલી, પાપ તણી પાટિરે. શંકડા. ૫
જુહું ને જુગદું જળું ગમેને, સોડા વોટર પિયો ચાટિ,
જુત પિશાય થઇ ભવમાં ભમશો, ખમશો કષ્ટી ધાટિરે. શંકડા. ૬
હાથે હરિ નામે અર્ચિ શક્યો નદિને, ડાખલા એઠો દાટિ;
સુવા પછિ થાશે માલીક ખીજાં, તારે જાણું પડશે લાળ ચાટિરે. શંકડા.
હરિ ભજનમાં હેતોથિ જાળને, પહેરો સ્મરણુનિ સાટિ;
સત્સંગનો રંગ લાગે જો ઉરમાં, તુટે કપટ ત્રાટિરે. શંકડા. ૮
મોંઘો માન ને દેવ મળ્યો, છોડી દે અવળી આટિ,
ભજન કરીને ગોવિંદ હરિને; ખરેખરા જાણ ખાટિરે. શંકડા. ૯
સુકુંદલાસ સહસુર ગોવિંદ ભજી, છોડો પ્રપંચનિ પાટિ;
ભગવત ભાગવતને આગારિ ચરણુનિ, રજ રહો ચાટિરે. શંકડા ૧૦

પામુખ ૨ જો. રાગ—ઉપર મુજબ.

મનડા ધરી લે મનમાં ધીર, સ્મરણુથી રહાય થશે સ્થુવિર.—૨૬.
ખરે વખત તે ખમર લેશેને, ભાગશે તારી બીર;
તાંતણે તાંતણે પુર્યા છે જોણે, દ્રૌપદીજીને ચીર. મનડા. ૧
સુદામાજી પણ સેવા કરતાતા. ધરતાતા મન ધીર
મુઠી બે મુઠી તાંદુલા લાધને, દઈ દીધાં સોનાનાં મંદીર. મનડા. ૨
નરસીમહેતા નિત્ય સમરતા રનેહે, સુભદ્રાજીના વીર;
રણુવગડામાં નેસ વસાવી, રાતે રાંધી દીધી ખીર. મનડા. ૩
ઝુડે જાણ્યો જ્યારે હાથીને જાળમાં, હરિ કહી હાંધ્યો ગંભીર;
કુખાડે પગે દોડીને તે ઝુડપર, ચક્ર છોડી તોડી પીડ. મનડા. ૪

(દો.) આ યુદ્ધ છપાવનારનું, જસા કૃષ્ણ છે નામ; (૩)
શ્રી માધવ પ્રાચી સમીપ, ગીર માધવપુર ગામ.

પ્રલ્હાદને પાપી પીતાએ દુબ્યો, તોએ ન થયો અધીર;
બાથ ભરતાં સ્થંભ થડકીને ફાટ્યો, પ્રગટ થયા રણુધીર. મનડા. ૫
એડી દડે દીનાનાથ રમતાતા, કાળંદ્રિ કેરે તિર,
જાણી જોઈ જપલાયા જમુનામાં. તોડી પોનાનાંતી પડ. મનડા. ૬
અંતે અજમેળ પુત્રને પોકાર્યો; નારાયણુ નામે અધિર;
જમની ઝપટથિ જલ્દી છોડાવી; પાડ્યો પ્રભુપદે સ્થીર, મનડા. ૭
તુલસીદાસજીએ તલપ ન છોડીતો; દોડી મળ્યા રણુવીર;
અવધપુરિને જોણે ઉઢારી, સર્થુ કરે તીર. મનડા. ૮
સર્વ સાધનથી સ્મરણુ છે મોડું, વધ્યા વિવેકી વિદુર;
દીન રાત રામનું રટણુ કરવાથી, પામ્યા પ્રત્યક્ષ કબીર. મનડા. ૯
સુકુંદલાસ કહે મનખા દેહનું, મળ્યું છે મોઢું શરિર;
ચાર વેદ છ શાસ્ત્ર અઢારે પુરણુ, શ્રીવર સ્મરણુ છે શીર. મનડા. ૧૦

ચાલુખ-૩-જો. રાગ-ઉપર મુજબ.

કંજુસનાં નાણાં કૂમાર્ગે જાય, પરમારથે ન ખરચે પાય,—ટેક.
જન્મ સુધારવોને જાતેરાઓ કરવી; એતો એનાથી ન થાય,
કજ્યા કરવાને કોરટ લડવાતો, પરદેશે પશુ પહોંચાય. કંજુસ. ૧
સાધુ સન્યાસિને સીધું તો આપવા; ટાણે જાણે જીવડો જાય;
વેશ્યા વકીલને કેસોમાં પૈસા; હોંશે હાલીને અપાય. કંજુસ. ૨
ભોભ કરીને નાણા વધારેને, પેટમાં પુરૂં ન ખાય;
એવા ભોભીને લાલચ દેનારા; ધુતારા લુટિ જાય. કંજુસ. ૩
કર ગેરને કોંક દીવસ દોકડો; દુભાતે દીલે અપાય;
વાંકમાં લાવીને દમ અતાવીને; લઇલે રૂપેયો સીપાય. કંજુસ. ૪

(૪) (દા.) આ યુદ્ધ હાવાનારું, જસા કૃષ્ણ છે નામ;
શ્રી માધવ પ્રાગ્ની સમીપ, ગીર માધવપુર ગામ.

લોહીનું ધાસ માય ખાવા આવે તો, ઘોડો લાખે તે ધાય;
ઓચિંત અંગમાં ઉપજે પીડા, પૈને વહાલે અપાય. કંજુસ. ૫
દેવ દર્શનમાં દોઢિયું મુક્તાં, દીલકું દાડી દુખાય;
હાકેમના હુકમની આગળ પૈસા લઈ, બખ્ખે હાજર ઝટ થાય કંજુસ. ૬
હરીજનોમાં હેને પ્રસાદી, પ્રભુ નામે ન બહેંચાય;
વહાલી વેવાણેને ધરમા ધાત્રીને, પ્રિતે પકવાન પીરસાય. કંજુસ. ૭
પાપ કરતાં પણ પૈસા મળે તો; લોભિયા લેવાને ધાય;
મરવા ટાણે મન ખુંચે પૈસામાં, જીવ કેમેય નવ જાય. કંજુસ. ૮
પાપે પ્રપંચે પૈસાને મેળવેને, પરોઉપકાર નવ થાય;
અકરમી કુંવર એના અતરે, જળુ જુગટામાં જાય. કંજુસ. ૯
પૈસો પૈસો કરતાં પ્રભુ છુટે તેથી, પ્રેત પ્રગટ તે થાય;
મુકુંદ માત્રીકને જાણ્યા વિના, જખખમારિ જન્મારો જાય. કંજુસ. ૧૦

ચાલુખ-૪-થા. રાગ—ઉપર મુજબ.

સેતાન મન સંસારમાં મ્હોયુરે, તેણે સુખ સાચું નથી જોયું.—ટેક.
હૈયે હોળીયો હજારો બળેને, કહેવાએ સુખિયા શેઠ;
મન સુખિયા મોત આવ્યે મુંઝાય, જમ ઝાલી કરાવે વેઠ. સેતાન. ૧
ખાન પાન માનમાં મોહી રહે તે, પુરા પરાધિન હોય;
વિષયને વશ જીવ સુખિ સંસારમાં, સદા રહે નહિં કોય. સેતાન. ૨
એક મેળવતાં અનેક આશા-ઉરમાં ઉઠતી જાય;
અજ્ઞાના જેટલું આયુષ ભોગવે, તો એ સંતોષ નવ થાય. સેતાન. ૩
મતિ પ્રમાણે ગતી મળે તેથી, સંસારમાં સપડાય;
જન્મ મરણની યાત્રાઓ કરતાં કોટિ કષ્ટે કષ્ટાય. સેતાન. ૪

(દો.) આ યુદ્ધ છપાવનારનું, જસા કૃષ્ણ છે નામ; (૫)

શ્રી માધવ પ્રાચી સમીપ, ગીર માધવપુર ગામ.

અનેક જાતનાં અંગોમાં આયડે, ભંગ થઇ ભસ્મે બેળાય;
જેખમ ખમવું પડે જીવને જાણું, સગાં કરે નહિં રહાય. સેતાન. ૫
સુખતો સાચું છે શ્રીવરને શરણે, સંત થકી સમજાય;
આનંદ અહ્મનો માણે તે જાણે, મુખે કહ્યો નવ જાય. સેતાન. ૬
સદગુરુ સ્થાયથી સેતાન મનડું, સ્મરણની સીડીયે જાય;
મંત્રનો મહિમા સમજીને સાધે તો અસંખ્ય મુખો ચખાય. સેતાન. ૭
બજનાનંદ અને અહ્મનાનંદ, બેઉ ભાષો બેળા જ્યારે થાય;
ધંદ્રના બોગને અહ્મની પદવી, તુચ્છ ત્યારે સમજાય. સેતાન. ૮
અહ્મ જુએ તો સો વર્ષે પલ પડવું ને; ધંદ્ર એ ક્ષુદ્ર થઇ જાય;
બગ્વદ બકતો અહ્મ લોક બેદીને, ચિરંજીવિરે સદાય. સેતાન. ૯
સદગુરુશ્રીના ચરણને શરણે, માણે મુકુંદદાસ મોગ;
સત્સંગમાં મન જેવું ન રહેયું; તેને ત્યાં જમની ફાજ. સેતાન. ૧૦

આયુષ્ય-૫-મો. રાગ-ઉપર મુજબ.

હિલ્લુ હરિજનનું દરિયું ન થાય, અવરના ત્યાં થું ઉભે ઉપાય. ટેક.
અંતરિશ્વર રીશ કરી દુર્વાસા દોડયાતા રોશે ભરાય;
ચૈદ્યોક્તમાં દોડિ દેડીને આપર, પડયા અંતરિશ્વરે પાય. હિલ્લુ. ૧
ચંદ્રહાસનો નાસ કરવા કમ યુદ્ધિયે, ક્યાં ઉપાય કેકવાર;
કુડું કરનારનો કુંવર કપાયો, ન થઇ હરિનાંની હાર; હિલ્લુ. ૨
દિયુંકસ્યપે હણવા પ્રહલ્લાદને; ક્યાં ઉપાય કષ્ટકવાર;
નાનાં મોટાંથી નથી અજાણ્યું; થયો નૃસિંહ અતાર. હિલ્લુ. ૩
જડ ભરથને બિલ પકડીને લાવ્યા, દેવિને દેવાને ભોમ;
જડકી ભરથની બીજને ભરખ્યા; ઉંઘા પડયા ઉઘોગ. હિલ્લુ. ૪

(૬) (દો.) આ યુકે છપાવનારનું, જસા કૃષ્ણ છે નામ;
શ્રી માધવ પ્રાચી સમીપ, ગીર માધવપુર ગામ.

કપટી કૌરવેયે પાંડવને પીડવા, કર્યા પ્રયત્નો અપાર;
આખર પરિણામ શું આવ્યું, તે માટે જુઓ મહાભારત સાર. હિંચુ.
જેમલજને પુજા કરતા જોણીને, લડવા આવ્યો કોયરાય;
જમત પતિએ જમને હરાવ્યો, કરી જેમજની રહાય. હિંચુ. ૬
દીક્ષીના બાદશાહે તુલસીદાસજને, કર્યાતા કેદ એકવાર;
વાનરની સેન્યાયે સંગ્રામ કીધો; ત્યાં પાદશાહ પાડે પોકાર. હિંચુ. ૭
જગતમાં ભક્તને કનડનાર, નથી જાણ્યા જાણ્યા હજી ક્યાંય;
વેલા મોડા પશુ હારે નાદાન નર, આપે છે કમ્પર ન્યાય. હિંચુ. ૮
માટે હરિજન હિમ્મત રાખિને, હેંશિ જયો હરિ નામ;
ખોદે ખાડા એને આવે આડા. તમે કરો તમારું કામ. હિંચુ. ૯
મુકુંદ સદગુર શરણ ગ્રહીને; આનંદ માણો અપાર;
૬૬ વિશ્વાસથી-સિદ્ધિ છે, અંતે; યાશુ નક્કી ભવપાર. હિંચુ. ૧૦

આયુષ્ય-૬-ઠો. રાગ—ઉપર મુજબ.

જીવડા કરીલે સાચું કામ, અંતે મુદિને જાણું તમામ. ટેક.
પૈસા પુત્ર કે નારી કલત્ર, કશું નહિં આવે કામ;
વિષ્ણુ ભક્તિવિષ્ણુ વૃથા છે અંતે; અડિંતી બધી ધુમ્ધામ. જીવડા ૧
અંત વખત છે અલખો બાઈ, જમડા જાણી જનાર;
સગાં પૈસા સહુ છોટાં રહેશે, કાંઈ જમને ન અટકાવનાર. જીવડા. ૨
ચાર દીવસ તને રોશે સ્નેહિ; અંતે છે રિસરનાર;
જમડા પરાણે જાણીને જીવને; કીંકરી નરક મોઝાર. જીવડા. ૩
એ દુઃખથી મુક્ત થાવાને માટે, કરવા માડો સાચું કામ;
પાપનો ધંધો છોડીને નિત્યે, સમયે સીત.રામ. જીવડા. ૪

(દા.) આ યુક્ત છપાવનારનું, જસા કૃષ્ણ છે નામ; (૭)

શ્રી માધવ પ્રાચી સમીપ, ગીર માધવપુર ગામ.

બજન કરવામાં બેખ લેવાનું, પડે નહિં કાંય કામ;
 હતાં ફર્તા ને કામકાજ કરતાં બોલ્યા કરો રામ રામ. જીવડા. ૫
 પોતાનું સમજી ને જે કાંય કરવું તે; સહુ બંધન છે તમામ;
 પ્રભુ અર્થે તેનું સમજીને કરવું સેવા રૂપે સહુ કામ. જીવડા. ૬
 મુકુંદ આનંદ મેળવવાને કરો, મુકર્મ આહું જામ;
 ફળાની ઇચ્છા અંતરમાં નહિ રાખજે, કરજે શેવા નિષ્કામ; જીવડા. ૭

ચાલુખ-૭-મો. રાગ-ઉપર મુજબ.

જીવ જરા સોચી જોને ચિતેરે, માનવ દય વ્રથા તારિવીતે; ટેક.
 ખાવા સુવાને ખરયુ જવામાં, ખરો વખત ખોવાય;
 ખરિ કમાણી ખોવા માંડી તેં; કેમ જમદારે ઝીંતાય. જીવ. ૧
 સવારેં ઉઠીને ચરિરનીં સેવાની, કરે છે તું બધી સોય;
 ખરે વખત તે ખાખ બની જશે, એમાં શું મુરખ મોય. જીવ. ૨
 પાળિ પોષિ પુષ્ટ કરે છે અંગને, તે નહિં આવે અંત સાથે;
 જોખમ જોગવું જીવનેં પડશે, મુકર છે મોત માથેરે. જીવ. ૩
 મિતા અહારિ થે ખાલીકને સેવતા, એવિસુ ટેવ સદા પાડો;
 વિભુની સેવાનાં વ્યસન વધારો, કુટેવ સહુ કહાદોરે. જીવ. ૪
 સત્વ અહારને સત્વ વિચાર કરિ, કરવો સંગત સારી;
 નવરિ જીમેં નારાયણુ જપવા, મુકો મહારિ તહારિરે. જીવ. ૫
 વસ્તુ માત્રથી વખત મોષો છે, એવો વખત વ્રથારિતે;
 વખતની કીમત સમજીનેં સાંચવો, ચિવટ રાખો ચિતેં. જીવ. ૬
 મુકુંદદાસ ખાંસ વખત વાપરજે, મુકર્મમાં સહુ રિતે;
 ગયો વખત ફરિ નથિ મળવાનો, એમ સમજે તે ઝીતેરે. જીવ. ૭

(૮) (દો.) આ બુદ્ધ છપાવનારનું, જસા કૃષ્ણ છે નામ;
શ્રી માધવ પ્રાચી સમીપ, ગીર માધવપુર ગામ.

આબુખ-૮-મો. રાગ—ઉપર મુજબ.

જવડા જનમ્યો નરતનમાંય, આવીને કરિ તેં શું કમાય—ટેક.
પુરવનું પુણ્ય પુગે છે ત્યાં સુધિ, માણે છે આદિં રોજ મોજ;
પણ આજે પુણ્ય કેટલું મેળવ્યું, એ વિચારિલેજે રોજ. જવડા. ૧
પુર્વે તો તેં કરી કમાણી તેથી, આવે છે અહિંઆ કામ;
પણ જવડાતેં આ જમવારમાં, કેટલા મેળવ્યા રામ. જવડા. ૨
આંખો વાવોતો ફેરી મળેને, બાવળ વાવો તો શુભ;
જેવા અહિં કર્મ કરશે તેવાં પામશે પછી જરૂર. જવડા. ૩
અહિં અધર્મી પુરા કુકર્મી, દેખું છું સુખિયાજન;
પણ એણે પુર્વે પુન્ય કીધાં છે, એ માનીજા તું મન. જવડા. ૪
પુરવનાં પુણ્ય પચાવીદે શે ને કમાણી નહિ કરે કાંઈ;
તો તે જરૂર એ પોતાનાં પાપેં ચોરાસી લાખમાં જાય. જવડા. ૫
રામ નામ રૂપિ રૂપેયા રોકડા, જાહેં મળે જગમાંય;
ટુકડામાંથી ટુકડો દેવો, કરે તો તે સહુથી થાય; જવડા. ૬
ધરમની ધારણ આંધો મારા બાઇ, સાચે નહિં આવે પાઇ;
જો આ ભવમાં પુન્ય કયું નહિંતો, પુરવનું જશે ચવાઇ. જવડા. ૭
અન્ન દાન દેવુંને રામ નામ લેવું, એછે મેળવવાના દામ,
માટે જવડા જતન કરીને, કરી લેજે એ કામ; જવડા. ૮
ધરમ શાળા સદાપ્રતો બંધાવવાં, એછે ધનવાનનાં કામ;
આપણે તો અન્ન દેવું લુખ્યાને, સ્વાસ્થે સમરવા રામ. જવડા. ૯
એજ કમાણી સાચી પરલોકની, બીજી બધી કાચી વાત;
માટે મુકુંદ કહે માની જા મહારૂં, મુકીદે પર પંચાત. જવડા. ૧૦

(દો.) આ યુક છપાવનારનું, જસા કૃષ્ણ છે નામ; (૯)

શ્રી માધવ પ્રાચી સમીપ, ગીર માધવપુર ગામ.

ચાબુખ-૯-મો. રાગ—ઉપર મુજબ.

રામ નામનો છે પ્રભાવ બારિરે, નેતિ નેતિ વેદો રહ્યા છે પુકારી; ટેક.

રામ નામનો મહિમા, શ્રી રામાયણમાં કહ્યો અતિ અદ્ભુત;

પેપ શારદને નારદ જોને, જપે છે શંકર ખુદ. રામનામ. ૧

કપીરે કથી કથાને કહ્યો છે, નામનો મહિમા અપાર;

પ્રહસ્તાદજી પણ રામને નામે, સદા રહ્યા તદાકાર. રામનામ. ૨

રામ સીતામાં સાર સરવનો, કહે છે ભાગવત ભેદ;

ગીતાજીમાં પણ નામનો મહિમા, નાનો નથી કેતા વેદ. રામનામ. ૩

રામ રામેતી રામેતી રામેતી રમે રામે મનોરમે;

સહજ નામ તતુષ્યં, રામ નામ વરાનને રે. રામનામ. ૪

ઉપર કહેલા મંત્રનો પુરાવો ખરેખરો ખુદ છેજ;

સંકટ સમયમાં શંકરે સતીને, સાર કહેલ છે ઝેજ. રામનામ. ૫

શ્રીસીતારામના સુદર તખ્તા, જ્યાં ત્યાં જીવિતદાર દેખું,

તેના ઉપરથી સહુથી શ્રેષ્ઠ, રામ નામને હું ક્ષેપું રે. રામ નામ. ૬

ગરિબ શ્રીમંત પણ સંકટને સમયે રામનું નામજ લેહે;

મુવા પછી મુકદ્દાની પાછલ પણ, રામ બોલો એમ કેહે. રામ નામ ૭

સી, કહે મનમાં સીતળતા વધેને, તા, કહે તામસ દુર;

રા, કહેતાં રાહુ નડી ન શકેને, મ, કહેતાં મદ ચક્ર્યુર. રામનામ. ૮

રામ રમી રહ્યા સરવ શ્રદ્ધામાં, ઠાહું નથી કોઈ ઠામ;

જેટલા ભવમાં ભક્ત થયા તે, સ્વાસેં સમરતા રામ. રામનામ. ૯

કોઈ પુરો કહી શકેન મહિમા, એવું છે રામનું નામ;

આટે મુકુંદ કહે સ્વાસેં સ્વાસેં, સમરો મીતારામ. રામનામ. ૧૦

(૧૦) (દો.) આ યુદ્ધ છપાવનારનું, જસા કૃષ્ણ છે નામ;
શ્રી માધવ પ્રાચી સમીપ, ગીર માધવપુર ગામ.

ચાપુખ-૧૦-મેા. રાગ—ઉષર મુજબ.

બકતી ઘેરે રહિને જેવી થાય, તેરી બાવા થઇને ન કરી શકાય. ટેકઃ
બાવા થઇને બધે મુલક રખડીયે, પેટ મુકે નહિં કપાંઇ;
બમી બીખીને ખાવું પડે લાં, પરા ઉપકાર કેમ થાઇ. બકતી. ૧
ઠામે ઠામે અગવડતા આવે. ભાવે ન હરિ બળય;
ઐશિયાળ ભોગવવી આખા જગતની, એતો મહાદુખ થય. બકતી. ૨
જગત પતિથી મળેલી જંગળો, જુક્તીથી જોગવેં જાય;
લોભ લાલચને મુકીને ઘેર રહિ, હેતે હરિગુણ ગાય. બકતી. ૩
નાગર નરસિંહને જનકરાજ, જુવો ઘરમાં રહિને બન્યા દાસ;
સ્મરણને સત્સંગ કરવા લાગ્યાતો, મહાબક્ત બન્યા ખાત. બકતી. ૪
સંસારમાં જે સરખો રહેને, મનને રાખે મ્હારિ પાસ;
સંસારમાં જે લુપ્તધાય નહિંતે, જાણું હું મ્હારો દાસ. બકતી. ૫
અજુન ગીતામાં ઉપર કહેલો, શ્લોક કહે હરિમુખેં;
માટે ઘેરે રહિને સેવો સીતાવર, બકતી કરો સુખેરેં. બકતી. ૬
પ્રભુ ઇચ્છાથી આવી બનેતે, સુખ સદા માનનાં;
સંસારમાં રહીને બકતી બજાવે, એજ ખરા ખુશીદાર. બકતી. ૭
ધણા જોગી થઇને જગમાં ફરે છેને, દુઃખવેટે આહુ જામ;
બકતી ભાવેથી કરી શકે નહી, કેમ મળે શ્રીરામ. બકતી. ૮
ઘેરે બેઠાં સુખ સર્વે ભોગવતાં, ભાવે બળાય છે રામ;
તમામ સગવડ સાંપડે ઘેરે, રહે જગતમાં નામ. બકતી. ૯
સ્વાસે સ્વાસે સીતારામને સમરો, કરો પરાઉપકાર;
પાપથી ખચવા માંડો મુકુંદ કહે, મગશે જરૂર કીરતાર, બકતી. ૧૦

(દા.) આ યુદ્ધ છપાવનારનું, જસા કૃષ્ણ છે નામ; (૧૧)
શ્રી માધવ પ્રાચી સમીપ, ગીર માધવપુર ગામ.

ચાંબુખ-૧૧-મે. રાગ-ઉપર સુજળ.

- કોકની કુથલી કરે કુડીરે, ગુમાવે ગાંઠની મુંડી—ટેક.
પ્રભુની પુરણ કૃપા થકી તું પામ્યો મનુષ્યનું અંગ;
પાપ કરીને પડ્યો નરકમાં, ક્યો નહીં સતસંગ. કોકની. ૧
- નવરાં બેસી નીંદા કરેને, ધ્યારિ લાગે પંચાત;
કદી કાંઈ કામ કરે ધરમનું તો, ગાયા કરે દીનરાત; કોકની. ૨
- નવરા દીવસ ગપોડામાં ગાળેને, રાત ગુમાવે સોય;
પ્રભુના નામરૂપિ પૈસા ન મેળવેને, મોંઘો મનુષ દેહ ખોય; કોકની. ૩
- પંચાતમાંથી પીડાઓ ઉપજેને, વેરઝેર જગમાં થાઇ;
પંચાત પાપીયાં તોએ ન તજેને, ભજે નહિં રમુરાય. કોકની. ૪
- નીંદા કરીને નરકમાં પડવું, એવું કરે છે કમુલ;
પણ પોતાના મનમાં સમજી, સુધારિ લ્યે નહિ જીલ. કોકની. ૫
- આપણામાં કેટલા અવગુણ છે, એતો વિચારિ ન જોય;
પારકી નીંદામાં પ્રવિણ થઇને, ખાલી જન્મારો ખોય. કોકની. ૬
- પ્રભુની વાતમાં ચિત્ત ધરે નહિને, નીંદા લાગે બહુ સારી;
ઓચિંત્ત પલકમાં મોત પકડશે, કરિ નથી ત્યારિરે. કોકની. ૭
- પંચાતો કરવાથી પૈસા મળે નહિ, શ્વે નહીં ભગવાન;
તોપણ તુગરાં નીંદાકરીને, નર્કમાં જાય નીદાન. કોકની. ૮
- કરજેહીને કહે મુંકેદાસ, માનીજ મેળાન વાત;
અમુલ્ય શ્રીરામ નામ તજીને, કર્યમા ધ્યારિ પંચાત. કોકની. ૯

(૧૨) (દા.) આ બુક છપાવનારનું, જસા કૃષ્ણ છે નામ;
શ્રી માધવ પ્રાચી સમીપ, ગીર માધવપુર ગામ.

ચાલુખ-૧૨-મો. રાગ ઉપર મુજબ.

માનવી મુકો ખોટી વાતુરે, બાંધી લ્યો અંતકાળનું બાતુ—ટેક.
શરિર પડ્યા પછી શોચવું, એતો મોટા મુરખનું કામ;
સમજી મનમાં સમજીને હેતેં લેજો હરીનું નામ માનવી. ૧
મરકો જેવા રોગો મુલકમાં, આવે છે અપરમપાર;
ઓચિંતુ મોત આવે એક પલમાં, નથી ઘડીનો આધાર. માનવી. ૨
પરદેશમાં પાસે પૈસા નહોતો, થાવછો જેમ લાચાર;
પ્રભુના દેશમાં કેમ ખેંચાશે તેનો કરી લ્યો વિચાર માનવી. ૩
નાનાં કહે અમે મોટા થાશું ત્યારે. કરશું બક્તી બલી જાત;
મોટા થાવાની મોરછાપ ક્યાં છે, ખેગમાં થાય પંચાત. માનવી. ૪
જીવાન કહે હજી વાર છે જીજી, ગઢપણમાં બજશું રામ;
ગઢપણ આવ્યોનો પટો નથી પાસે, નીકળી જશે કામ. માનવી. ૫
આજકાલ કરતાં આયુષના દીવસ, ઓછા ઓછા થાતા જાય;
પરિયાણ કરતાં પાસે આવે મોત. જમડા જલી જાય. માનવી. ૬
ત્રણ ગાવ જવાની તજવીજ કરતાં ત્રણ દીવસ તને થાય;
કોટાનું કોટિ કોશું દુર જવું છે. તેનું શું ધાર્યું બાય. માનવી. ૭
આહીના દામ ત્યાં કામ નહીં આવે, માટે માનીજી મન;
આવ્યાં ત્યારે હતાં નામા પુગા, એમ જવું એ પડશે નમન. માનવી. ૮
મરકીના મામલામાં પલક છે પ્યારી, ત્યારી કરી નથી કાંઈ;
ઓચિંતા આવીને જમડા પકડશે, કંપશે તારો કાય. માનવી. ૯
બુખ્યાંને બોજન આપો દયાથી, ને જીએ રડો રામ નામ;
માનીજી મુકુંદ સાચું કહે છે, સત્વર કરવાનું કામ. માનવી. ૧૦

(દા.) આ યુદ્ધ છપાવનારું, જસા કૃષ્ણ છે નામ; (૧૭)

શ્રી માધવ પ્રાચી સમીપ, ગીર માધવપુર ગામ.

આયુષ્ય-૧૩-મો. રાગ—ઉપર મુજબ.

જગતમાં જગત સુરવિર જાણુરે, જેણે જીત્યું જમડાનું ધાડું—ટક.
ખીજા સુરવિર તો શેખાય કરેને, ઉરમાં આણે અહંકાર;
જ્યારે જમડાનું થાણુ આવે ત્યારે, બને બેગર બેગર. જગ૦ ૧
મોટી સેનાનો સરદાર થઇને, કેવાય સેનાધિપતિ;
જગતપર જમડાનું ધાડું આવે ત્યારે, જોર નવ આસે રતિ. જગ૦ ૨
પાંચ લાખ પોલીસ પહેમાં રાખેને, કહેય મોટા જુવાન;
પોલીસ પડી રહે એક બાજુને, જમડા ઝાલી ઝીંક વાગ. જગ૦ ૩
પટા પિસ્તોલ બાંધીને ફરતાને બરછી ધરતા હાથ;
એને પણ જમડા જાલી ગયા છે, બરસી નથી ગઇ સાથ. જગ૦ ૪
સિંધ સોરઠને મારવાડ માળવો, એવા મુલક જેણે માર્યા;
એવા સુરવિરો આગળ થયા, તોછ જમડાથી હાર્યારે. જગ૦ ૫
અસલના સુરવિર એવા હતાકે, ધરતા ધરમની હામ;
નીતિ પ્રમાણે નિત્ય વરતતા, કરતા ધરમનાં કામ. જગતમાં. ૬
સાચા સુરવિર તો શિવાજી થઇ ગયા, જેણે કર્યા બેક કામ;
નીતી વરત્યા વળી નફ્ટને માર્યા, કર્યા જમડાને ગુલામ. જગ૦ ૭
એવા સુર વિરતો આજે છે થોડાને, દોણા ફાડજ દેખાય;
સાઈ કરવામાં સમજે નહિને, ખોટા મોટા લેખાય. જગતમાં. ૮
પિસ્તોલ પડાકા ને તોપો તડાકા, પણ કરે ધમધાણ;
બાંધી બંદુકને બહાદુર કહેવાય, પણ જમડા કરે છે હેરાન. જગ૦ ૯
જમડાને જીતવામાં જોર જોયે નહી, જપો શ્રી હરીનું નામ;
અધ્યાગતોને અમદાન આપોતો, જમડા બનશે ગુલામ. જગ૦ ૧૦

(૧૪) (દા.) આ બુદ્ધ હાવાનારનું જસા કૃષ્ણ છે નામ;
શ્રી માધવ પ્રાચી સમીપ, ગીર માધવપુર ગામ.

શ્રી વરસ્મરે તે સુરવિર સાચા, માનો મુકુંદની વાત;
બીજી પંચાતો મુકી દધને; શ્રીવર સ્મરો દીનરાત. જગ ૧૧

ચાલુખ-૧૪-મો. રાગ—ઉપર મુજબ.

કેમ તને હસવું આવે છે દીઠીરે, ઓચિંતી આવશે કાળની ચીઠી-ટેક.
ઠેકડી દરવી ઠીક લાગે છેને, મસ્કરિ કરતો હોશે;
અંતકાળે જમ ઝાંકશે નરકમાં, સગાં તારાં સહુ રોશેરે; કેમ તને. ૧
ઇશ્વર ઉડાવે તું અહંકાર અણીને, ધ્વજને કરે ન યાદ;
બવમાં બુલો પડ્યો મુરખનર, દીન કર્યા બરબાદ. કેમ તને. ૨
જેવી જેના મનની હોય વાસના, તેવું ઇશ્વર દેનાર;
શિદ્ધને વિષયમાં મોહિ રહિને, થાવ છો ખાલી ખ્વાર કેમ તને. ૩
મળ મુત્ર સ્થળ પસંદ કરે તેથી, જય નરકની વાટે;
એવા અભાગીયા એમાં અવતરે, રાત્ર દીવસ લાળ ચાટેરે. કેમ તને. ૪
ખાણું પીવું ને ખેલવું એ તને, ચાર દીન લાગે છે સાંઈ;
અંતે જમદુતના સોંટા સ્હેશે તમે, તેવું ન કાંઈ કેમ ધાયું. કેમ. ૫
કૃષ્ણની કોરટનું વારંટ નીકળીને, લેશે ઝડપથી ઝાલો;
હરિની હજુરમાં હુકમ નહિં ચાલે, ખોમાં જીંદગી ખાલીરે. કેમ. ૬
શ્રીવર સ્મરણ તને સાંઈ ન લાગેને, ભુંડીવાતો બહુ ભાવે;
કોટાન કોટિ કષ્ટ વેઠીશ નરકમાં, ચોરાસી લાખ દુખ આવેરે. કેમ ૭
ચારી મુકી ત્યારિ કરો આગળની, મરવું જરૂર જણી;
એટલું કેતાં પણ અક્લ ન આવે, મુરખ મતિ શું મુંજણીરે. કેમ. ૮
મુખ સદા જોયેતો સત્સંગ કરીને, હરિ ભજી લેલે લ્હાવ;
મુકુંદ માલીકને મળ્યા વિના, વયો જય છે ખાલી દાવ. કેમ તને. ૯

(દા.) આ યુક છપાવનારનું, જસા કૃષ્ણ છે નામ; (૧૫)
શ્રી માધવ પ્રાચી સમીપ, ગીર માધવપુર ગામ.

ચામુખ-૧૫-મી. રાગ—ઉપર મુજબ.

દરદ આવે છે દુનિયામાં ભારિરે, માટે તું માનીજ શીખામણ મારી.

મમત ગમત મસ્કરી મુકોને, છોડો પંચાત પ્યારી;

વેલા મોડું માથે મરણ છે માનવી, કરો તરવાની ત્યારીરે. દરદ. ૧

વગ વસિલા નિતા ત્યાં વસમું, જમડા કરશે રમખાણ;

તે માટે તમે તજને પાપને, કરો પ્રભુથી પિછાણ. દરદ. ૨

કોઈ સત્ પુરૂષનો સંગ કરિને, લઈ લેતું ભક્તીની દ્વાણ;

અમુલ્ય અવસર આ એળે જશેતો, અતે છે મોટિ હાણ. દરદ. ૩

અહીં ઉધ્ધત થઈ અને ફરો છો, વાં નહિં સામે ઉધ્ધતાઈ,

અંતકાળે પણ આથમસે તારું, જમડા જની જઈ. દરદ. ૪

આજકાલ કરતાં માનવી મરતાં, લાગે નહિં કાંઈ વાર,

આ ભવમાં ભગવાન ભળે, નહિં તો પછી છે ભુંડા પાર. દરદ. ૫

નર તનમાં વરતન નહિં સુધારો ત્રો. સહેશે નરકના દુઃખ;

રઝળવું પડશે ચોરાસી લાખમાં, વેઠશે દુખને જુખ. દરદ. ૬

રામ રામ રટતાં દામ નથી બેસતા, બોલો દીવસને રાત;

સીતાને રામજી એજ સરવના, સદા સાચા માત તાત. દરદ. ૭

પછી તમે કરો પોસાય તેમ પણ, કહુ છું હું સાવ સાચું,

દુનિયામાં દેહતું જુખ હોય તોએ, કાળ આવ્યે છે કાચું. દરદ. ૮

કરજોડી કહે મુકુંદદાસજી; માનો ખેનોને ભાષ,

નહીં માનોતો નરકમાં ગયા પછી, પસ્તાવું પડશે સદાઈ. દરદ. ૯

ચામુખ-૧૬-મી. રાગ—ઉપર મુજબ.

દીવાનો દુનિયામાં આવ્યોરે, ફાંદાં માર્યાં કાંઈએ નવ ફાળ્યો. ટેક.

હેતે હરિનું નામ ન લીધું ને, કીધું ન કાંય રહું કામ;

ફર્યો ફોગડો શંકડો થઈને, ઇશ્વરમાં ઉડાડયા દામ, દીવાનો. ૧

(૧૬) (દા.) આ યુક છપાવનારનું, જસા કૃપ્ય છે નામ;
શ્રી માધવ પ્રાચી સમીપ, ગીર માધવ પુર ગામ.

તન ધન ખોયું તરિયા જોખનમાં, બન્યો રંડીનો ગુલામ;
કુકાં કાઠલાં રાખિ દુકાનમાં, દગાથી મેળવ્યા દામ. દીવાનો. ૨

મનસુખા મનથી મીટા કરેને, વાયદામાં દીન વયા જાય,
શ્વાસ છે ત્યાં ઝટ સુકૃત કરિશે, સાથે નહિ આવે પાછ. દીવાનો. ૩

હરિ સંગાયે હેત ન કીધું, ન દમ શક્યો દાનમાં દામ;
ઓચીંતો અળગો થયો કાયાથી, ક્યું નરકમાં મુકામ. દીવાનો. ૪

મેળવેલ માલ તારો બીજા ભોગવશેને, જાણું પડશે જખ મારી,
મરકીના મામલામાં ઓચિંતો ઉડીશ, નહીં ચાલે કારિરે. દીવાનો. ૫

પાપને રસ્તે પધસા ઉડાડે. ધર્મે ન ખર્ચે નાણું;
અંતે કાયા પછી કંપવા લાગે, જોઇને જમનું ધાડુ. દીવાનો. ૬

શ્રીખામણુ દઈં તો સાર લીયે નહિં, મરડાય મનમેજા;
પોતાના મનથી પોતે ડાહ્યા, જાણે હરિજનને ઘેરારે. દીવાનો. ૭

કયી રાખી નહિં રામ ભજનમાં, ખુચિ રહ્યો વિષય માંય;
જુઠે ધંધે જમવરે ગુમબો, જમના મારો પછી ખાય દીવાનો. ૮

ભજન ગાતાં જુઠા ભોંઠા પડેને, સંતના ચાળા પાડે;
એવા અભાગીયા જુત પ્રેત થઇને, પછે બરાડા પાડેરે. દીવાનો. ૯

આવ્યા કમાવા જાય ગુમાવી, ઉધી મતિ રાખી,
કહે મુકુંદના માલીક જાણ્યા વિના, ઉમર ખુવે આખિરે. દીવાનો. ૧૦

જીજ્ઞાસુજનોને બાહર ખબર.

મહાત્મા શ્રીમાન અનંત પ્રસાજના કૃપા પાત્ર શ્રીવૈષ્ણવ વિપ્ર
મેધજી લાલજી (હે) મુકુન્દ રામાનુજ દાસજી પુનરી કૃત
પુસ્તકોનાં નામ નંબર કીમત તથા મળવાનું ઠેકાણું

નંબર..... નામ.....કીમત. રૂ. આ. પે.

શ્રી દીલનું દર પશુ યાને મુકુન્દના મનોભાવ ૦—૮—૦

શ્રી મેધજીનાં મહાવાક્ય-૫૦૦-દોહાને-૫૦-કવીત ૦—૪—૦

શ્રી ચંદુરાય રત્ન માળા પદ ૧૦૮ માન્સીપુજસૈત ૦—૪—૦

શ્રી ગજજોડ ગય રત્ન માળા પદ ૧૦૮ અતી રસીક ૦—૪—૦

શ્રી અનંત કિષકાર આપ્માન પુર્વ રંગસહિત

સુધારા વધારા સાથે બીજી આવૃત્તી ૦—૪—૦

શ્રી સંત પ્રભાવ ૮ પ્રકરણ દીક્ષાસહીત દોહામાં ૦—૨—૦

શ્રી સંતોષ સુરતક દોહામાં દીકા સહીત ૦—૨—૦

શ્રી દારકાં ધીક્ષના ગરબા તથા મીરાં ચરીત્ર ૦—૨—૦

શ્રી ધનુર માસનું ધ્યાન (૩૦) ગાયન બહુરસીક ૦—૧—૦

શ્રી રામ રક્ષાનું યુજરાતી ગાન-મુગ સહિત ૦—૧—૦

શ્રી રામાનુજ સ્વરૂપ (યાને) હાથ જોડવાનો હેતુ ૦—૧—૦

શ્રી મન પુષ્ટીકાર પત્રીકા પ્રન્નોત્તર હેંડખીલ છે, ૦—૦૧—૦

શ્રી સતના આપ્મા. ૦—૧—૦

ઉપરનાં પુસ્તકો એક સાથે બધાં લેનારને એક પુસ્તક બેટ મળશે
ને દરેક પુસ્તકની કીમતના પૈસા ધર્મોદારમાં જાય છે, પોષ્ટ ખર્ચ
જુદું જાણવું મળવાનું ઠેકાણું રહેલન જીજ્ઞાણા થૈને ખોરાસા
પુનરી મુકુન્દદાસજી. શ્રી વેંકટેશ મદીર (જીલ્લો કાઠીયાવાડ).

આપ્તુષ્પ (૧) લેા.-પ્રાણીયા ભજલેને કીરતાર-એરાગ

હેવાન હાથ હોઠા લઈને હાલ્યારે; જાલી જમ ફૂતે નરકમાં ધાલ્યા.
હોઠા ખીડી પીધે હત્યા થણીને; દેહને ચાચછે વટાળ;
ચોખે મોઢે ઇતો આટલી દેખત, લાપ્તુ જણાની લાળ.-હેવાન ૧
જે મોઢે ખીડા મેવા જમાય ને, જપાય પ્રભુનાં નામ;
ઈ મોઢે મંધાતા ધુવાડા નીકળે, રહે ન રહે રામ;-હેવાન ૨
ખાય પીયે સુધે ચાવે કે દાંતે ઘે, પાંચેયનું સરખું પાપ,
તમાકુની તમાં તળે તમે ને, બળે ભગવતનો જાપ;-હેવાન ૩
હોઠા પીનારને ઘોઠા મારીને, જમદત ઝીંકશે વાળ;
ખીડી પીનારને ખાંધીને મારશે, આવશે અંતે કાગ;-હેવાન ૪
ખંધાણીને ખાંધી ખાંધીને નાખશે, કાળા કુંચી પાક માંચ;
તળે તમાકુ ને બળે ભગવાન તો વેલું વૈકુંઠે જવાય;-હેવાન ૫
ખજર ને, ચાહ, એક સગી બેનું એ, કળજુગની કુંવરિયું થાય;
એમાંથી એકને અડે જો કોઈ તો જરૂર નરકમાં જાય.-હેવાન ૬
સત જુગમાં ચાહ તમાકુ નોતી, તેથી હતાં લોક સુખી;
પેદા થઈ છે એ કળજુગમાં પાપણી, ઘેર ઘેર થઈ ગઈ સુખી.-હેવા ૭
ખંધાણુ છોડોતો છુટશે દુઃખથી, ખંધાણી થયે ખંધાશો;
રૌ રૌ નરકમાં પડશે સુવાપણી, રંધાશો ને મંધાશો;-હેવાન ૮
હોઠા ખીડી ધતુરિના ધુવાડાથી, કચેજાં સળગી જાય,
પવિત્ર લોક પાસે ઉભવાધે નહિ, મોઢું અતી મંધાય;-હેવાન ૯
મુકુંદ હાસની શીખામણુ માનસૌ, તો અંતે સુખીયા શાશો;
ન માનેતો મારે કાંઈ વાંધો નથી, અંતે જોડા ખુબ ખાશો;-હેવાન ૧૦

